

Resolució 848/2023, de 14 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 811/2023

Administració reclamada: Departament de Territori. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Imports de finançament línies de metro.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: en atenció a la manifesta discrepància entre l'objecte de la SAIP registrada el Departament i el de la Reclamació que es registra ara davant nostre, d'acord amb el principi de congruència i d'acord amb el caràcter revisor de les competències atribuïdes a aquesta Comissió, no és possible admetre a tràmit la reclamació presentada perquè el que ara es reclama no ha estat objecte d'una prèvia sol·licitud d'accés a la informació pública.

Paraules clau: Administració autonòmica. Persona física. Finançament obra pública. Sense límits. Inadmissió. Incongruència.

Ponent: Clara I. Velasco

Antecedents

1. El 24 de agost de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 811/2023, presentada per una persona interessada contra el Departament de Territori de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. En data 14 de juliol de 2023 la persona reclamant sol·licita al Departament de Territori de la Generalitat de Catalunya la següent informació: *"Nos remita un listado de todas y cada una de las líneas del Metro de Barcelona cuya construcción ha sido cofinanciada con financiación estatal a través de convenios acordados. El listado debe incluir el periodo comprendido entre el año 1980 (o la fecha más antigua posible) y el año 2023 e indicar claramente la línea de metro para la cual se ha recibido una aportación estatal"*.
3. La Reclamació presentada el 24 de juliol de 2023 indica que l'Administració ha lliurat la informació parcialment. Concretament s'hi explicita: *"Se ha solicitado (...) que Nos remita un listado de todas y cada una de las líneas del Metro de Barcelona cuya construcción ha sido cofinanciada con financiación estatal a través de convenios acordados. La Consejería no ha dado respuesta a la petición. No ha facilitado la información solicitada. Ha remitido un listado de las líneas, pero no ha indicado las cantidades de financiación estatal recibida."*



Se ruego se inste a que den la información completa. La información remitida no satisface la información pública solicitada”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional



i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Sobre la inadmissibilitat de la Reclamació

D'acord amb l'article 33.1 del Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública ha de verificar la sol·licitud i pot acordar, si escau, la inadmissió de la reclamació o sol·licitar a la persona reclamant que esmeni la sol·licitud. Les resolucions que acorden la inadmissió de les reclamacions han de ser necessàriament motivades (art. 29.3 de la LTAIPBG).

Com palesen els antecedents, en el cas que ens ocupa, analitzat el *petitum* de la sol·licitud inicial i que motiva la reclamació, i la resposta de l'Administració, cal concloure que l'Administració ha lliurat al reclamant exactament allò que sol·licitava: el llistat de línies de metro construïdes amb finançament estatal. Cal fer notar que a la sol·licitud no es demana, en cap cas, l'import d'aquest finançament. Aquest és un fet palès.

En plantejar la Reclamació, la persona reclamant considera que manca aquesta dada (l'import del finançament per cada línia de metro) en la resposta que li ha facilitat l'Administració. Però cal concloure que si manca la dada és perquè mai abans es va demanar a l'Administració reclamada. Per tant, en atenció a la manifesta discrepància entre l'objecte de la SAIP registrada davant del Departament i el de la Reclamació que es registra ara davant nostre, d'acord amb el principi de congruència i d'acord amb el caràcter revisor de les competències atribuïdes a aquesta Comissió, no és possible admetre a tràmit la reclamació presentada perquè el que ara es reclama no ha estat objecte d'una prèvia sol·licitud d'accés a la informació pública.

Vist el que s'acaba d'explicitar cal acordar la inadmissió de la reclamació, sens perjudici de que la persona reclamant pugui presentar, si s'escau, una nova reclamació davant d'aquesta



Comissió d'acord amb les formalitats mínimes exigides pel procediment, entre les quals es troba la coincidència entre la informació inicialment sol·licitada davant l'Administració i la que es reclama davant la GAIP.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 14 de setembre de 2023, resol per unanimitat declarar la inadmissibilitat de la Reclamació 811/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.